Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (ES) Nr. 904/2010

(2010. gada 7. oktobris)

par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā

(pārstrādāta versija)

(OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.

▼B

PADOMES REGULA (ES) Nr. 904/2010

(2010. gada 7. oktobris)

par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā

(pārstrādāta versija)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Padomes Regulā (EK) Nr. 1798/2003 (2003. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā ([3]) vairākkārt ir izdarīti būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā regula būtu jāpārstrādā, jo ir paredzēts izdarīt jaunus grozījumus.

(2) Instrumenti pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk "PVN") krāpšanas apkarošanai Regulā (EK) Nr. 1798/2003 būtu jāuzlabo un jāpapildina pēc Padomes 2008. gada 7. oktobra secinājumu, Komisijas paziņojuma Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Par saskaņotu stratēģiju, lai Eiropas Savienībā uzlabotu cīņu pret krāpšanu saistībā ar PVN" un Komisijas ziņojuma Padomei un Eiropas Parlamentam par Padomes Regulas (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā piemērošanu (turpmāk "Komisijas ziņojums") pieņemšanas. Regulas (EK) Nr. 1798/2003 noteikumiem nepieciešami arī redakcionāli un praktiski precizējumi.

(3) Nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, kas notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, rada zaudējumus budžetā un pārkāpj taisnīgas nodokļu uzlikšanas principu. Tas var arī izraisīt kapitāla plūsmu un konkurences apstākļu traucējumus. Tādējādi tas ietekmē iekšējā tirgus darbību.

([1]) 2010. gada 5. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) 2010. gada 17. februāra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.

▼B

(4) Lai apkarotu izvairīšanos no PVN maksāšanas, vajadzīga katras dalībvalsts to kompetento iestāžu cieša sadarbība, kas ir atbildīgas par noteikumu piemērošanu šajā jomā.

(5) Nodokļu saskaņošanas pasākumiem, kas veikti, lai pilnībā izveidotu iekšējo tirgu, būtu jāietver kopējas sistēmas izveide sadarbībai starp dalībvalstīm, īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu, kurā dalībvalstu kompetentās iestādes sniegtu savstarpēju palīdzību un sadarbotos ar Komisiju, lai nodrošinātu pareizu PVN piemērošanu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, preču iegādei Kopienas iekšienē un preču importam.

(6) Administratīvai sadarbībai nebūtu jāizraisa nevajadzīga administratīvā sloga maiņa starp dalībvalstīm.

(7) Lai iekasētu maksājamo nodokli, dalībvalstīm būtu jāsadarbojas, lai palīdzētu nodrošināt, ka PVN tiek noteikts pareizi. Tādējādi tām ne tikai jākontrolē, vai tiek pareizi piemērots attiecīgās valsts teritorijā iekasējamais nodoklis, bet arī būtu jāsniedz palīdzība citām dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka tiek pareizi piemērots nodoklis, kas ir saistīts ar darbību, kuru veic attiecīgās valsts teritorijā, bet kas ir iekasējams citā dalībvalstī.

(8) PVN pareizas piemērošanas kontrole pārrobežu darījumos, kad nodoklis iekasējams citā dalībvalstī, nevis dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs vai preču piegādātājs veic uzņēmējdarbību, daudzos gadījumos ir atkarīga no informācijas, kas ir tās dalībvalsts rīcībā, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, vai kas šai otrai dalībvalstij ir vienkāršāk pieejama. Šādu darījumu efektīva kontrole tādēļ ir atkarīga no tā, vai dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, vāc vai tai ir iespēja vākt minēto informāciju.

(9) Lai ieviestu vienas pieturvietas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu [1], un lai piemērotu Padomes Direktīvā 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī [2], paredzēto atmaksāšanas procedūru nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību atmaksāšanas dalībvalstī, ir vajadzīgi noteikumi par informācijas apmaiņu un uzglabāšanu, ko veic dalībvalstis.

(10) Lai būtu iespējams efektīvi pārbaudīt nodokļa piemērošanu dalībvalstī, kurā to iekasē, pārrobežu situācijās ir svarīgi precizēt katras dalībvalsts pienākumus.

[1] OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.
[2] OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.

▼B

(11) Lai PVN sistēma varētu pareizi darboties, PVN kontroles nolūkos vajadzīga dažādu datu elektroniska uzglabāšana un nosūtīšana. Tas ļauj nodrošināt ātru informācijas apmaiņu un automātisku piekļuvi informācijai, kas pastiprina cīņu pret krāpšanu. Šādu apmaiņu būs iespējams veikt, uzlabojot datubāzes par PVN maksātājiem un to darījumiem Kopienā un iekļaujot tajās informācijas kopumu par nodokļa maksātājiem un to darījumiem.

(12) Dalībvalstīm būtu jāievieš pienācīgas pārbaudes procedūras, lai nodrošinātu, ka informācija ir atjaunināta, salīdzināma un kvalitatīva, tādējādi uzlabojot tās ticamību. Būtu skaidri jādefinē nosacījumi par elektroniski uzglabātu datu apmaiņu un dalībvalstu automātisku piekļuvi šiem datiem.

(13) Lai efektīvi cīnītos pret krāpšanu, ir jānodrošina informācijas apmaiņa bez iepriekšēja pieprasījuma. Lai veicinātu informācijas apmaiņu, būtu jāprecizē kategorijas, kurām jāparedz automātiska apmaiņa.

(14) Kā norādīts Komisijas ziņojumā, atgriezeniska informācija ir piemērots līdzeklis, lai pastāvīgi uzlabotu apmaiņai paredzētās informācijas kvalitāti. Tāpēc būtu jāparedz sistēma atgriezeniskas informācijas sniegšanai.

(15) Lai efektīvi kontrolētu PVN piemērošanu pārrobežu darījumiem, ir jāparedz iespēja dalībvalstīm saskaņā ar administratīvo sadarbību veikt vienlaicīgas pārbaudes un vienas dalībvalsts amatpersonām atrasties citas dalībvalsts teritorijā.

(16) PVN identifikācijas numuru derīguma apstiprināšana internetā ir viens no līdzekļiem, ko uzņēmēji izmanto aizvien plašāk. Tāpēc PVN identifikācijas numuru derīguma apstiprināšanas sistēmai būtu jānodrošina iespēja uzņēmējiem automatizēti apstiprināt attiecīgo informāciju.

(17) Uz dažiem nodokļa maksātājiem var attiekties īpašas saistības, kuras atšķiras no saistībām, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, – īpaši attiecībā uz rēķinu izrakstīšanu – ja tie piegādā preces vai sniedz pakalpojumus klientiem, kas veic uzņēmējdarbību citas dalībvalsts teritorijā. Būtu jāizveido mehānisms, kas informāciju par šādām saistībām padarītu viegli pieejamu minētajiem nodokļu maksātājiem.

▼B

(18) Praktiskā pieredze, kas pēdējā laikā gūta, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1798/2003 "karuseļa" veida krāpšanas apkarošanai, liecina, ka dažos gadījumos tāda informācijas apmaiņas mehānisma izveide, kas ir daudz ātrāks un nodrošina plašāku un mērķtiecīgāku informāciju, ir īpaši svarīga efektīvai krāpšanas apkarošanai. Saskaņā ar Padomes 2008. gada 7. oktobra secinājumiem saistībā ar šo regulu būtu jāizveido decentralizēts tīkls bez juridiskas personas statusa visām dalībvalstīm, ko sauktu par *Eurofisc*, lai veicinātu un atvieglotu daudzpusēju un decentralizētu sadarbību, kas ļautu mērķtiecīgi un ātri rīkoties, lai apkarotu konkrētus krāpšanas veidus.

(19) Par tādu pakalpojumu sniedzēju saistību izpildi, kas neveic uzņēmējdarbību, pirmām kārtām atbild patēriņa dalībvalsts. Tālab, lai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem piemērotu pagaidu īpašo režīmu, kas noteikts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā, ir jāformulē noteikumi par informācijas sniegšanu un naudas pārskaitīšanu no identifikācijas dalībvalsts uz patēriņa dalībvalsti.

(20) Informācija, ko dalībvalsts ieguvusi no trešām valstīm, var būt ļoti noderīga citām dalībvalstīm. Tāpat arī informācija, ko dalībvalsts ieguvusi no citām dalībvalstīm, var būt ļoti noderīga trešām valstīm. Tādēļ būtu jāprecizē šādas informācijas apmaiņas nosacījumi.

(21) Valstu noteikumiem par banku noslēpumu nebūtu jākavē šīs regulas piemērošana.

(22) Šai regulai nevajadzētu ietekmēt citus pasākumus, kas pieņemti Savienības līmenī un palīdz apkarot krāpšanu PVN jomā.

(23) Efektivitātes un operativitātes interesēs un pamatojoties uz izmaksām, ir svarīgi, lai saskaņā ar šo regulu paziņotā informācija pēc iespējas tiktu sniegta elektroniski.

(24) Lai būtu iespējams ātrāk apstrādāt informācijas pieprasījumus, ņemot vērā dažu pieprasījumu atkārtošanos un lingvistisko daudzveidību Savienībā, ir svarīgi panākt, lai informācijas apmaiņai visur izmantotu standarta veidlapas.

(25) Šajā regulā informācijas sniegšanai noteiktais termiņš jāsaprot kā maksimālais laikposms, ko nedrīkst pārsniegt, un tas nozīmē, ka, lai sadarbība būtu efektīva, informācija, kas jau ir pieejama pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij, būtu jāsniedz bez liekas kavēšanās.

▼B

(26) Piemērojot šo regulu, ir lietderīgi apsvērt dažu tādu tiesību un pienākumu ierobežošanu, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]), lai aizsargātu intereses, kuras noteiktas minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā. Šādi ierobežojumi ir vajadzīgi un samērīgi, ņemot vērā iespējamos ieņēmumu zaudējumus dalībvalstīs un tās informācijas, uz kuru attiecas šī regula, īpašo svarīgumu krāpšanas apkarošanas efektivitātes nodrošināšanai.

(27) Tā kā šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi ir vispārēji pasākumi 2. panta nozīmē Padomes Lēmumā 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]), tie ir jāpieņem saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantā paredzēto regulatīvo procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī regula paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas atbild par PVN tiesību aktu piemērošanu, jāsadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai nodrošinātu šo tiesību aktu ievērošanu.

Tālab šī regula paredz noteikumus un procedūras, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu sadarboties un apmainīties ar informāciju, kas varētu palīdzēt pareizi aprēķināt PVN, kontrolēt, vai PVN tiek piemērots pareizi, jo īpaši darījumiem Kopienas iekšienē, un apkarot krāpšanu PVN jomā. Jo īpaši tā paredz noteikumus un procedūras, saskaņā ar kurām dalībvalstis apkopo minēto informāciju un elektroniski apmainās ar to.

2. Šī regula paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem 1. punktā minētajām iestādēm jāpalīdz aizsargāt PVN ieņēmumus visās dalībvalstīs.

3. Šī regula neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās.

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

4. Šī regula paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku PVN informācijas apmaiņu par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā, un arī attiecībā uz turpmāku informācijas apmaiņu un – ciktāl tas attiecas uz pakalpojumiem saskaņā ar minēto īpašo režīmu – attiecībā uz naudas pārskaitīšanu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. pants

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "centrālais koordinācijas birojs" ir birojs, kuram saskaņā ar 4. panta 1. punktu uzticēta galvenā atbildība par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā;

b) "koordinācijas departaments" ir jebkurš birojs, kurš nav centrālais koordinācijas birojs un kuru kompetentā iestāde par to izraudzījusies saskaņā ar 4. panta 2. punktu, lai, pamatojoties uz šo regulu, veiktu tiešu informācijas apmaiņu;

c) "kompetentais ierēdnis" ir jebkurš ierēdnis, kas, pamatojoties uz šo regulu, var veikt tiešu informācijas apmaiņu un kas ir šim mērķim pilnvarots saskaņā ar 4. panta 3. punktu;

d) "pieprasījuma iesniedzēja iestāde" ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas iesniedz palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;

e) "pieprasījuma saņēmēja iestāde" ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas saņem palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;

f) "darījumi Kopienas iekšienē" ir preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana Kopienas iekšienē;

g) "preču piegāde Kopienas iekšienē" ir jebkāda preču piegāde, kas jānorāda kopsavilkuma paziņojumā, kurš paredzēts Direktīvas 2006/112/EK 262. pantā;

h) "pakalpojumu sniegšana Kopienas iekšienē" ir jebkāda pakalpojumu sniegšana, kas jānorāda kopsavilkuma paziņojumā, kurš paredzēts Direktīvas 2006/112/EK 262. pantā;

i) "preču iegāde Kopienas iekšienē" nozīmē saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 20. pantu iegūt tiesības rīkoties kā kustama materiālā īpašuma īpašniekam;

j) "PVN identifikācijas numurs" ir Direktīvas 2006/112/EK 214., 215. un 216. pantā minētais numurs;

k) "administratīvā procedūra" ir visas kontroles, pārbaudes un citi pasākumi, ko dalībvalstis ir veikušas, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu tiesību aktu pareizu piemērošanu PVN jomā;

▼B

l) “automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma;

m) “spontāna apmaiņa” ir nesistemātiska informācijas paziņošana citai dalībvalstij jebkurā brīdī un bez iepriekšēja pieprasījuma;

n) “persona” ir:

i) fiziska persona;

ii) juridiska persona;

iii) ja tāda iespēja paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos – personu apvienība, kas atzīta par tiesīgu veikt juridiskas darbības, bet kam trūkst juridiskas personas tiesiskā statusa; vai

iv) jebkura cita jebkāda veida un formas juridiska sistēma ar juridiskas personas statusu vai bez tā, kas veic darījumus, par kuriem ir iekasējams PVN;

o) “automātiska piekļuve” ir iespēja nekavējoties piekļūt elektroniskai sistēmai, lai uzzinātu konkrētu informāciju;

p) “elektroniski” nozīmē – izmantojot datu elektroniskās apstrādes (ietverot datu saspiešanu) un uzglabāšanas iekārtas, izmantojot vadus, radioraidīšanu, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;

q) “*CCN/CSI* tīkls” ir kopējā platforma, kas balstīta uz kopējo sakaru tīklu (turpmāk “CCN”) un kopējo sistēmas saskarni (turpmāk “CSI”), kuru Savienība izveidojusi, lai nodrošinātu visas informācijas elektronisku nosūtīšanu starp kompetentajām muitas un nodokļu iestādēm;

r) “vienlaicīga kontrole” ir saskaņota kontrole, kuras gaitā pārbauda nodokļa maksātāja vai savā starpā saistītu nodokļa maksātāju fiskālo stāvokli un kuru organizē vismaz divas iesaistītas dalībvalstis ar kopīgām vai papildinošām interesēm.

2. No 2015. gada 1. janvāra definīcijas Direktīvas 2006/112/EK 358., 358.a un 369.a pantā piemēro arī šajā regulā.

3. pants

Kompetentās iestādes ir tās iestādes, kuru vārdā vai nu tieši, vai arī deleģējot piemēro šo regulu.

Katra dalībvalsts informē Komisiju līdz 2010. gada 1. decembrim par savu kompetento iestādi šīs regulas piemērošanai un pēc tam nekavējoties informē Komisiju par jebkādām izmaiņām attiecībā uz minēto iestādi.

▼M1

Horvātija par savu kompetento iestādi šīs regulas piemērošanai Komisiju informē līdz 2013. gada 1. jūlijam un par turpmākām izmaiņām, kā teikts otrajā daļā.

▼B

Komisija dara pieejamu dalībvalstīm visu kompetento iestāžu sarakstu un publicē to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

1. Katra dalībvalsts izraugās vienu centrālo koordinācijas biroju, kuram uztic galveno atbildību par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā. Par to tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis. Centrālajam koordinācijas birojam var uzticēt arī atbildību par saziņu ar Komisiju.

2. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var izraudzīties koordinācijas departamentus. Centrālais koordinācijas birojs ir atbildīgs par šo departamentu saraksta atjaunināšanu un nosūtīšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar tās noteiktajiem nosacījumiem turklāt var izraudzīties kompetentos ierēdņus, kuri, pamatojoties uz šo regulu, var tieši veikt informācijas apmaiņu. To darot, tā šādu izraudzīšanos var ierobežot. Centrālais koordinācijas birojs ir atbildīgs par šo ierēdņu saraksta atjaunināšanu un nosūtīšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem.

4. Ierēdņus, kuri veic informācijas apmaiņu saskaņā ar 28., 29. un 30. pantu, jebkurā gadījumā šim nolūkam uzskata par kompetentajiem ierēdņiem saskaņā ar kompetento iestāžu noteiktajiem nosacījumiem.

5. pants

Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis nosūta vai saņem pieprasījumu vai atbildi uz palīdzības pieprasījumu, tas informē savas dalībvalsts centrālo koordinācijas biroju saskaņā ar šā biroja noteiktajiem nosacījumiem.

6. pants

Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis saņem palīdzības pieprasījumu, kurā lūgts veikt pasākumus ārpus tā teritoriālās vai darbības zonas, tas šādu pieprasījumu nekavējoties nosūta savas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam un par to informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi. Šādā gadījumā 10. pantā noteiktais laikposms sākas nākamajā dienā pēc palīdzības pieprasījuma nosūtīšanas centrālajam koordinācijas birojam.

▼B

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA PĒC PIEPRASĪJUMA

1. IEDAĻA

Informācijas un administratīvo procedūru pieprasīšana

7. pants

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma paziņo 1. pantā minēto informāciju, tostarp jebkādu informāciju, kas attiecas uz vienu vai vairākiem konkrētiem gadījumiem.

2. Lai nosūtītu šā panta 1. punktā minēto informāciju, pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo procedūru veikšanu, kas vajadzīgas šādas informācijas iegūšanai.

3. Līdz 2014. gada 31. decembrim 1. punktā minētajā pieprasījumā var būt iekļauts pamatots administratīvās procedūras pieprasījums. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka šī administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo attiecīgos iemeslus.

4. No 2015. gada 1. janvāra pieprasījumā, kas minēts 1. punktā, var būt iekļauts pamatots pieprasījums uzsākt īpašu administratīvo procedūru. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka nekāda administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei par attiecīgajiem iemesliem.

Neatkarīgi no pirmās daļas procedūras par nodokļa maksātāja deklarētajām summām saistībā ar I pielikumā minētajām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicis nodokļa maksātājs, kurš veic uzņēmējdarbību pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalstī, un par ko iekasējams nodoklis dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde, var atteikt tikai:

a) pamatojoties uz 54. panta 1. punktā minētajiem iemesliem, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde attiecībā uz šā punkta un 54. panta 1. punkta mijiedarbību izvērtējusi saskaņā ar Paraugprakses paziņojumu, ko pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru;

b) pamatojoties uz 54. panta 2., 3. un 4. punktā minētajiem iemesliem; vai

c) pamatojoties uz to, ka pieprasījuma saņēmēja iestāde par to pašu nodokļu maksātāju jau ir sniegusi pieprasījuma iesniedzējai iestādei informāciju, kas iegūta administratīvajā procedūrā, kura veikta mazāk nekā pirms diviem gadiem.

Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde atsakās veikt otrajā daļā minēto administratīvo procedūru, pamatojoties uz a) vai b) apakšpunktā izklāstītajiem iemesliem, tā tomēr paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei to attiecīgo piegāžu un pakalpojumu datumus un summas, ko nodokļu maksātājs dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde, ir veicis pēdējo divu gadu laikā.

▼B

5. Lai iegūtu vajadzīgo informāciju vai lai veiktu pieprasīto administratīvo procedūru, pieprasījuma saņēmēja iestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā vēršas, darbojas tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citas iestādes pieprasījuma savā dalībvalstī.

8. pants

Informācijas un administratīvo procedūru pieprasījumus saskaņā ar 7. pantu sūta, izmantojot standarta veidlapu, kas apstiprināta saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru, izņemot 50. pantā minētos gadījumus vai ārkārtas gadījumus, ja pieprasījumā ietverti iemesli, kuru dēļ pieprasījuma iesniedzēja iestāde uzskata, ka nevar izmantot standarta veidlapu.

9. pants

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma tai paziņo visu atbilstīgo informāciju, ko tā iegūst vai kas ir tās rīcībā, kā arī administratīvu procedūru rezultātus ziņojumu, pārskatu un citu dokumentu veidā vai arī šo dokumentu apstiprinātus norakstus vai izvilkumus no šiem dokumentiem.

2. Oriģināldokumentus iesniedz tikai tad, ja tas nav pretrunā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kurā atrodas pieprasījuma saņēmēja iestāde.

2. IEDAĻA

Termiņš informācijas sniegšanai

10. pants

Pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz 7. un 9. pantā minēto informāciju cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas dienas.

Tomēr, ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā šāda informācija jau ir, termiņu samazina uz laikposmu, kas nav ilgāks par vienu mēnesi.

11. pants

Konkrētos īpašos gadījumos pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 10. pantā paredzētajiem.

12. pants

Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uz pieprasījumu nevar atbildēt līdz termiņa beigām, tā par to rakstiski informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi un norāda iemeslus un laiku, kad tā, iespējams, varētu sniegt atbildi.

▼B

III NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA BEZ IEPRIEKŠĒJA PIEPRASĪJUMA

13. pants

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde bez iepriekšēja pieprasījuma nosūta 1. pantā minēto informāciju jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei šādos gadījumos:

a) ja galamērķa dalībvalstī paredzēta nodokļa uzlikšana un ja izcelsmes dalībvalsts sniegtā informācija ir vajadzīga, lai nodrošinātu galamērķa dalībvalsts pārbaudes sistēmas efektivitāti;

b) ja dalībvalstij ir pamats uzskatīt, ka citā dalībvalstī ir notikusi vai, iespējams, ir notikusi tiesību aktu neievērošana PVN jomā;

c) ja citā dalībvalstī pastāv nodokļa zaudējumu risks.

2. Informācijas apmaiņu bez iepriekšēja pieprasījuma veic vai nu automātiski saskaņā ar 14. pantu, vai pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 15. pantu.

3. Informāciju nosūta, izmantojot standarta veidlapas, kuras apstiprinātas saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

14. pants

1. Saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru nosaka šādus elementus:

a) precīzas automātiski apmaināmās informācijas kategorijas;

b) apmaiņas biežumu katrai automātiski apmaināmās informācijas kategorijai; un

c) praktiskus pasākumus automātiskai informācijas apmaiņai.

Dalībvalsts var atturēties no līdzdalības vienas vai vairāku informācijas kategoriju automātiskā apmaiņā, ja informācijas vākšanai šādai apmaiņai būtu nepieciešams PVN maksātājiem uzlikt jaunus pienākumus attiecībā uz informācijas vākšanu vai ja tas attiecīgajai dalībvalstij radītu nesamērīgu administratīvo slogu.

Reizi gadā 58. panta 1. punktā minētā komiteja izskata katras informācijas kategorijas automātiskās apmaiņas rezultātus, lai nodrošinātu, ka šāda veida apmaiņa notiek tikai tad, kad tā ir visefektīvākais informācijas apmaiņas līdzeklis.

▼B

2. No 2015. gada 1. janvāra ikvienas dalībvalsts kompetentā iestāde veic jo īpaši automātisko informācijas apmaiņu, lai patēriņa dalībvalstīm dotu iespēju noskaidrot, vai nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību to teritorijā, deklarē un pareizi maksā PVN par telekomunikāciju pakalpojumiem, radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai nodokļa maksātājs izmanto Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā paredzēto īpašo režīmu. Dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, informē patēriņa dalībvalsti par visām konstatētajām nesakritībām.

15. pants

Dalībvalstu kompetentās iestādes pēc savas iniciatīvas paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm 13. panta 1. punktā minēto informāciju, kura nav tikusi pārsūtīta saskaņā ar 14. pantā minēto automātisko informācijas apmaiņu un kura tai ir zināma, un kura, pēc to domām, var būt noderīga minētajām kompetentajām iestādēm.

IV NODAĻA

ATSAUKSME

16. pants

Ja kompetentā iestāde sniedz informāciju saskaņā ar 7. vai 15. pantu, tā var lūgt kompetento iestādi, kas saņem informāciju, sniegt atsauksmi par šo informāciju. Ja šāds lūgums tiek izteikts, kompetentā iestāde, kas saņem informāciju, neskarot tās dalībvalstī piemērojamos noteikumus par nodokļu slepenības saglabāšanu un datu aizsardzību un ar noteikumu, ka tas šai iestādei nerada nesamērīgu administratīvo slogu, nosūta atsauksmi cik ātri vien iespējams. Praktiskus pasākumus nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

V NODAĻA

KONKRĒTAS INFORMĀCIJAS GLABĀŠANA UN APMAIŅA

17. pants

1. Katra dalībvalsts elektroniskā sistēmā glabā šādu informāciju:

a) informāciju, kas ievākta saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XI sadaļas 6. nodaļu;

b) saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 213. pantu apkopotos datus attiecībā uz to personu identitāti, darbību, organizāciju un adresi, kurām tā piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, kā arī datumu, kurā šis numurs piešķirts;

c) datus par PVN identifikācijas numuriem, ko tā izsniegusi un kas kļuvuši nederīgi, un datumus, kad minētie numuri kļuvuši nederīgi; un

▼B

d) saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 360., 361., 364. un 365. pantu apkopoto informāciju, kā arī – no 2015. gada 1. janvāra – informāciju, kas apkopota saskaņā ar minētās direktīvas 369.c, 369.f un 369.g pantu.

2. Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās informācijas automātiskā pieprasījuma tehnisko kārtību nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

18. pants

Lai 17. pantā minēto informāciju varētu izmantot šajā regulā noteiktajās procedūrās, minētā informācija ir pieejama vismaz piecus gadus pēc tā pirmā kalendārā gada beigām, kurā bija jāsniedz piekļuve informācijai.

19. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas pieejama 17. pantā minētajā elektroniskajā sistēmā, tiek atjaunināta un ir pilnīga un precīza.

Saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru nosaka kritērijus, lai secinātu, kuras izmaiņas nav atbilstīgas, būtiskas vai lietderīgas un kuras tādēļ nav jāveic.

20. pants

1. Informāciju, kas minēta 17. pantā, nekavējoties ievieto elektroniskajā sistēmā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju iekļauj elektroniskajā sistēmā ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tā laikposma beigām, uz kuru minētā informācija attiecas.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ja informācija jākoriģē vai jāpievieno elektroniskajai sistēmai saskaņā ar 19. pantu, šī informācija jāievieto sistēmā ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tā laikposma beigām, kurā attiecīgā informācija bija apkopota.

21. pants

1. Ikviena dalībvalsts jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei piešķir automātisku piekļuvi informācijai, ko glabā, ievērojot 17. pantu.

2. Attiecībā uz 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju nodrošina piekļuvi vismaz šādiem datiem:

a) PVN identifikācijas numuri, ko ir izdevusi informācijas saņēmēja dalībvalsts;

▼B

b) visu to preču piegāžu kopējā vērtība un visu to pakalpojumu sniegšanas kopējā vērtība, ko visi preču piegādātāji un pakalpojumu sniedzēji, kuri informācijas sniedzējās dalībvalstīs ir saskaņā ar a) apakšpunktu reģistrēti PVN nolūkiem, Kopienas iekšienē ir piegādājuši personām, kurām ir PVN identifikācijas numurs;

c) to personu PVN identifikācijas numuri, kas ir veikušas b) apakšpunktā minētās preču piegādes un sniegušas b) apakšpunktā minētos pakalpojumus;

d) to b) apakšpunktā minēto preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kopējā vērtība, ko katra c) apakšpunktā minētā persona nodrošinājusi katrai personai, kurai piešķirts a) apakšpunktā minētais PVN identifikācijas numurs;

e) to b) apakšpunktā minēto preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kopējā vērtība, ko katra c) apakšpunktā minētā persona nodrošinājusi katrai personai, kurai cita dalībvalsts piešķīrusi PVN identifikācijas numuru saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

i) piekļuve ir saistībā ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu;

ii) piekļuve ir ar 36. panta 1. punktā minētā *Eurofisc* koordinācijas ierēdņa starpniecību, kam ir nodrošināta lietotāja identifikācija elektroniskajām sistēmām, kura ļauj piekļūt šai informācijai; un

iii) piekļuve ir piešķirta tikai parastajā darba laikā.

Summas, kas minētas b), d) un e) apakšpunktā, ir izteiktas tās dalībvalsts naudas vienībās, kas sniedz informāciju, un tās attiecas uz kopsavilkuma ziņojumu iesniegšanas termiņiem, kas atbilst katram nodokļu maksātājam un kas noteikti saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 263. pantu.

22. pants

1. Lai nodokļu administrācijām pietiekamā mērā nodrošinātu pārliecību par 17. pantā minētajā elektroniskajā sistēmā pieejamās informācijas kvalitāti un uzticamību, dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka dati, kurus snieguši nodokļa maksātāji un juridiskas personas, kas nav nodokļa maksātāji, to identifikācijai PVN nolūkā saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 214. pantu, būtu – pēc to novērtējuma – pilnīgi un pareizi.

Dalībvalstis īsteno procedūras minēto datu pārbaudei atbilstīgi to veiktā riska novērtējuma rezultātiem. Pārbaudes parasti veic pirms identifikācijas PVN nolūkā vai, ja pirms šādas identifikācijas veic tikai provizoriskas pārbaudes, ne vēlāk kā sešus mēnešus kopš šādas identifikācijas.

▼B

2. Dalībvalstis informē 58. panta 1. punktā minēto komiteju par pasākumiem, ko īsteno valstī, lai nodrošinātu informācijas kvalitāti un uzticamību saskaņā ar 1. punktu.

23. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka šīs regulas 17. pantā minētajā elektroniskajā sistēmā PVN identifikācijas numurs, kas minēts Direktīvas 2006/112/EK 214. pantā, uzrādās kā nederīgs vismaz šādos gadījumos:

a) personas, kas identificētas PVN nolūkā, ir deklarējušas, ka ir pārtraukušas saimniecisku darbību, kā tā aprakstīta Direktīvas 2006/112/EK 9. pantā, vai arī kompetentā nodokļu administrācija uzskata, ka tās ir pārtraukušas savu saimniecisko darbību. Nodokļu administrācija, konkrēti, var pieņemt, ka persona ir pārtraukusi saimniecisku darbību, ja, neraugoties uz prasību to izdarīt, minētā persona nav iesniegusi PVN deklarācijas un gada kopsavilkuma deklarācijas pēc tam, kad pagājis pirmās PVN deklarācijas vai kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas termiņš. Attiecīgajai personai ir iespēja saimnieciskas darbības pastāvēšanu pierādīt ar citiem līdzekļiem;

b) ja personas deklarējušas nepatiesus datus, lai iegūtu PVN identifikāciju, vai nav paziņojušas par izmaiņām savos datos un ja nodokļu administrācija būtu to zinājusi, tā būtu atteikusi identifikāciju PVN nolūkā vai atsaukusi PVN identifikācijas numuru.

24. pants

Ja, piemērojot 17. līdz 21. pantu, dalībvalstu kompetentās iestādes veic informācijas elektronisku apmaiņu, tās veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 55. pantam.

Dalībvalstis ir atbildīgas par savu sistēmu visu nepieciešamo attīstību, lai šīs informācijas apmaiņu varētu veikt, izmantojot *CCN/CSI* tīklu.

VI NODAĻA

ADMINISTRATĪVA PAZIŅOJUMA PIEPRASĪJUMS

25. pants

Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma un saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgu tiesību aktu paziņošanu dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma saņēmēja iestāde, informē visu to instrumentu un lēmumu adresātus, kurus izdevušas kompetentās iestādes un kuri attiecas uz tiesību aktu PVN jomā piemērošanu dalībvalstī, kurā atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde.

▼B

26. pants

Paziņojuma pieprasījumos, kuros minēts paziņojamā akta vai lēmuma priekšmets, norāda vārdu, adresi un jebkuru citu adresāta identificēšanai atbilstīgu informāciju.

27. pants

Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par savu atbildi uz paziņojuma pieprasījumu un jo īpaši paziņo par lēmuma vai tiesību akta paziņošanas dienu adresātam.

VII NODAĻA

ATRAŠANĀS ADMINISTRATĪVAJOS BIROJOS UN LĪDZDALĪBA ADMINISTRATĪVAJĀS PROCEDŪRĀS

28. pants

1. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un ievērojot pēdējās noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas apmaiņu var atrasties pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts administratīvo iestāžu birojos vai jebkurā citā vietā, kur minētās iestādes veic savus pienākumus. Ja pieprasītā informācija ir dokumentos, kuriem pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem ir piekļuve, pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem nosūta to kopijas.

2. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un ievērojot pēdējās noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas apmaiņu var piedalīties administratīvās procedūrās, kuras veic pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā. Šādas administratīvās procedūras veic tikai pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņi. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi neīsteno pilnvaras, kuras ir uzticētas pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem. Tomēr ar pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņu starpniecību un vienīgi nolūkā veikt administratīvu procedūru viņiem var būt pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem.

3. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī, saskaņā ar 1. un 2. punktu vienmēr jāvar uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

VIII NODAĻA

VIENLAICĪGAS PĀRBAUDES

29. pants

Dalībvalstis var vienoties veikt vienlaicīgas pārbaudes ikreiz, kad tās uzskata, ka šādas pārbaudes ir efektīvākas nekā tikai vienas dalībvalsts veiktas pārbaudes.

▼B

30. pants

1. Dalībvalsts neatkarīgi identificē ar nodokli apliekamās personas, kuras tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanai. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo attiecīgo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par gadījumiem, par kuriem ierosināts veikt vienlaicīgu pārbaudi. Tā savu izvēli pēc iespējas pamato, sniedzot informāciju, kas tai likusi pieņemt šādu lēmumu. Tā norāda laikposmu, kurā šādas pārbaudes būtu jāveic.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas saņem priekšlikumu par vienlaicīgu pārbaudi, sadarbības iestādei apstiprina savu piekrišanu vai paziņo pamatotu atteikumu parasti divu nedēļu laikā, bet ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc priekšlikuma saņemšanas.

3. Katra attiecīgo dalībvalstu kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par pārbaudes operācijas uzraudzību un koordinēšanu.

IX NODAĻA

INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA NODOKĻA MAKSĀTĀJIEM

31. pants

1. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, lai personām, kas iesaistītas preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā Kopienas iekšienē, un nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un kas sniedz telekomunikāciju pakalpojumus, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, jo īpaši tādus pakalpojumus, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK II pielikumā, ir atļauts šādu darījumu nolūkos elektroniski iegūt jebkuras konkrētas personas PVN identifikācijas numura derīguma, kā arī attiecīgā vārda/nosaukuma un adreses apstiprinājumu. Šī informācija atbilst datiem, kas minēti 17. pantā.

2. Katra dalībvalsts elektroniski sniedz personas, kurai piešķirts PVN identifikācijas numurs, vārda/nosaukuma un adreses apstiprinājumu atbilstīgi valsts datu aizsardzības noteikumiem.

3. Direktīvas 2006/112/EK 357. pantā paredzētajā laikposmā šā panta 1. punktu nepiemēro nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību un kas sniedz telekomunikāciju pakalpojumus un radio un televīzijas apraides pakalpojumus.

32. pants

1. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, savā tīmekļa vietnē publicē ziņas par noteikumiem, kas apstiprināti katrā dalībvalstī, kura transponē Direktīvas 2006/112/EK XI sadaļas 3. nodaļu.

2. Paziņojamās informācijas datus un formātu nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

▼B

X NODAĻA

EUROFISC

33. pants

1. Lai veicinātu un atvieglotu daudzpusēju sadarbību PVN krāpšanas apkarošanas jomā, šajā nodaļā paredzēts izveidot tīklu ātrai mērķtiecīgas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm, turpmāk "Eurofisc".

2. Ar *Eurofisc* palīdzību dalībvalstis:

a) izveido daudzpusēju agrīnās brīdināšanas mehānismu PVN krāpšanas apkarošanas jomā;

b) koordinē ātru un daudzpusēju konkrētas informācijas apmaiņu jomās, kurās darbosies *Eurofisc* (turpmāk "*Eurofisc* darbības jomas");

c) koordinē iesaistīto dalībvalstu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņu darbu, veicot darbības saistībā ar saņemtajiem brīdinājumiem.

34. pants

1. Dalībvalstis piedalās *Eurofisc* darbības jomās pēc savas izvēles un var arī pieņemt lēmumu izbeigt savu dalību tajās.

2. Dalībvalstis, kas izvēlējušās piedalīties kādā *Eurofisc* darbības jomā, aktīvi piedalās daudzpusējā mērķtiecīgas informācijas apmaiņā starp visām iesaistītajām dalībvalstīm.

3. Savstarpēji apmainītā informācija ir konfidenciāla, kā paredzēts 55. pantā.

35. pants

Komisija sniedz *Eurofisc* tehnisku un loģistikas atbalstu. Komisijai nav piekļuves 1. pantā minētajai informācijai, ar ko var apmainīties *Eurofisc*.

36. pants

1. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes izraugās vismaz vienu *Eurofisc* koordinācijas ierēdni. *Eurofisc* koordinācijas ierēdņi ir kompetentie ierēdņi 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē un veic 33. panta 2. punktā minētās darbības. Viņi paliek atbildīgi tikai savu valstu iestāžu priekšā.

2. Koordinācijas ierēdņi no dalībvalstīm, kas piedalās konkrētā *Eurofisc* darbības jomā (turpmāk "*Eurofisc* koordinācijas ierēdņi, kas piedalās"), izraugās no iesaistītajiem koordinācijas ierēdņiem koordinatoru (turpmāk "*Eurofisc* darbības jomas koordinators") uz ierobežotu laikposmu. *Eurofisc* darbības jomas koordinatori:

▼B

a) apkopo informāciju, kura saņemta no *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās, un padara visu informāciju pieejamu pārējiem *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās. Informācijas apmaiņa notiek elektroniski;

b) nodrošina, ka informāciju, kura saņemta no *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās, apstrādā, kā vienojušies darbības jomas dalībnieki, un rezultātu dara pieejamu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās;

c) sniedz atsauksmes *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas piedalās.

37. pants

Eurofisc darbības jomas koordinatori iesniedz gada ziņojumu par visu darbības jomu darbībām 58. panta 1. punktā minētajai komitejai.

XI NODAĻA

NOTEIKUMI PAR DIREKTĪVAS 2006/112/EK XII SADAĻAS 6. NODAĻĀ MINĒTAJIEM ĪPAŠAJIEM REŽĪMIEM

1. IEDAĻA

Noteikumi, ko piemēro līdz 2014. gada 31. decembrim

38. pants

Turpmāk izklāstītie noteikumi attiecas uz īpašo režīmu, kas paredzēts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā. Minētās direktīvas 358. panta definīcijas attiecas arī uz šo nodaļu.

39. pants

1. Informāciju, kuru nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, paziņo identifikācijas dalībvalstij, sākot savu darbību saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 361. pantu, iesniedz elektroniski. Tehnisko kārtību, tostarp attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Identifikācijas dalībvalsts šo informāciju elektroniski nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm 10 dienās no tā mēneša beigām, kura laikā saņemta informācija no nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību. Tādā pašā veidā pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes informē par piešķirto identifikācijas numuru. Tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

▼B

3. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, ja kādu nodokļa maksātāju, kas neveic uzņēmējdarbību, izslēdz no identifikācijas reģistra.

40. pants

1. Nodokļa deklarācija ar informāciju, kas noteikta Direktīvas 2006/112/EK 365. pantā, jāiesniedz elektroniski. Tehnisko kārtību, tostarp attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Identifikācijas dalībvalsts šo informāciju elektroniski nosūta attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ne vēlāk kā 10 dienas pēc tā mēneša beigām, kad saņemta nodokļu deklarācija. Dalībvalstis, kuras pieprasījušas nodokļu deklarāciju, kas jāaizpilda valsts valūtā, kura nav euro, pārvērš summas euro pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Tehnisko kārtību šādas informācija nosūtīšanai nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski nosūta patēriņa dalībvalstij informāciju, kas vajadzīga, lai saistītu katru maksājumu ar attiecīgo ceturkšņa nodokļu deklarāciju.

41. pants

1. Identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību, samaksāto summu ieskaita bankas euro kontā, ko noteikusi patēriņa dalībvalsts, kurai maksājums jāsaņem. Dalībvalstis, kas ir pieprasījušas maksājumus valsts valūtā, kura nav euro, konvertē summas euro pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Pārskaitījumu veic ne vēlāk kā 10 dienas pēc tā mēneša beigām, kura laikā saņemts maksājums.

2. Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, nesamaksā maksājamo nodokli pilnīgi, identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka maksājumu pārskaita patēriņa dalībvalstīm proporcionāli nodoklim, kas saņemams katrā dalībvalstī. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski par to informē patēriņa dalībvalstu kompetentās iestādes.

42. pants

Dalībvalstis pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm elektroniski dara zināmus attiecīgos banku kontu numurus maksājumu saņemšanai saskaņā ar 41. pantu.

▼B

Dalībvalstis nekavējoties elektroniski paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par nodokļa standarta likmes izmaiņām.

2. IEDAĻA

Noteikumi, ko piemēro no 2015. gada 1. janvāra

43. pants

Turpmāk izklāstītie noteikumi attiecas uz īpašajiem režīmiem, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā.

44. pants

1. Informāciju, kuru saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 361. pantu nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, paziņo identifikācijas dalībvalstij, sākot savu darbību, iesniedz elektroniski. Tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Identifikācijas dalībvalsts 1. punktā minēto informāciju elektroniski nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm 10 dienu laikā no tā mēneša beigām, kurā saņemta informācija no nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā. Līdzīgu informāciju, lai varētu identificēt nodokļa maksātāju, kas izmanto īpašo režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 369.b pantu, nosūta 10 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, kad nodokļa maksātājs paziņojis par to, ka uzsāk savu nodokļa maksātāja darbību saskaņā ar minēto režīmu. Tādā pašā veidā pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes informē par piešķirto identifikācijas numuru.

Tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, vai ja nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī, vairs nepiemēro īpašo režīmu.

45. pants

1. Nodokļu deklarācija ar datiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK 365. un 369.g pantā, jāiesniedz elektroniski. Tehnisko kārtību, tostarp attiecībā uz kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Identifikācijas dalībvalsts šo informāciju elektroniski nosūta attiecīgās patēriņa dalībvalsts kompetentajai iestādei ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, kura laikā saņemta nodokļu deklarācija. Direktīvas 2006/112/EK 369.g panta otrajā daļā paredzēto informāciju arī pārsūta attiecīgās uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentajai iestādei. Dalībvalstis, kuras pieprasījušas nodokļu deklarāciju, kas jāaizpilda

▼B

valsts valūtā, kura nav euro, pārvērš summas euro pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Tehnisko kārtību šādas informācijas nosūtīšanai nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski nosūta patēriņa dalībvalstij informāciju, kas vajadzīga, lai saistītu katru maksājumu ar attiecīgo ceturkšņa nodokļu deklarāciju.

46. pants

1. Identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību, samaksāto summu ieskaita bankas euro kontā, ko noteikusi patēriņa dalībvalsts, kurai maksājums jāsaņem. Dalībvalstis, kas ir pieprasījušas maksājumus valsts valūtā, kura nav euro, konvertē summas euro pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Pārskaitījumu veic ne vēlāk kā 10 dienas pēc tā mēneša beigām, kura laikā saņemts maksājums.

2. Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, nesamaksā maksājamo nodokli pilnīgi, identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka maksājumu pārskaita patēriņa dalībvalstīm proporcionāli nodoklim, kas saņemams katrā dalībvalstī. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski par to informē patēriņa dalībvalstu kompetentās iestādes.

3. Attiecībā uz maksājumiem, ko saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā paredzēto īpašo režīmu pārskaita patēriņa dalībvalstij, identifikācijas dalībvalsts no šā panta 1. un 2. punktā minētajām summām patur:

a) no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim – 30 %;

b) no 2017. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim – 15 %;

c) no 2019. gada 1. janvāra – 0 %.

47. pants

Dalībvalstis elektroniski dara zināmus pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecīgos banku kontu numurus maksājumu saņemšanai saskaņā ar 46. pantu.

Dalībvalstis nekavējoties elektroniski paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par izmaiņām nodokļa likmē, ko piemēro telekomunikāciju pakalpojumiem, radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem.

▼B

XII NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA UN SAGLABĀŠANA SAISTĪBĀ AR PROCEDŪRU, KURA ATTIECAS UZ PVN ATMAKSĀŠANU NODOKĻA MAKSĀTĀJIEM, KAS NEVEIC UZŅĒMĒJDARBĪBU ATMAKSĀŠANAS DALĪBVALSTĪ, BET VEIC UZŅĒMĒJDARBĪBU CITĀ DALĪBVALSTĪ

48. pants

1. Ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, saņem pieteikumu par PVN atmaksāšanu saskaņā ar 5. pantu Direktīvā 2008/9/EK un minētās direktīvas 18. pants nav piemērojams, tā 15 kalendāra dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas elektroniski pārsūta pieteikumu katras attiecīgās atmaksāšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, apstiprinot, ka pieteikuma iesniedzējs Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 5. punkta nozīmē ir PVN maksātājs un ka šīs personas norādītais PVN maksātāja identifikācijas numurs vai nodokļu maksātāja identifikācijas numurs ir pareizs atmaksāšanas periodam.

2. Katras atmaksāšanas dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniski paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm jebkuru informāciju, ko tās pieprasījušas saskaņā ar Direktīvas 2008/9/EK 9. panta 2. punktu. Tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru ir jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Katras atmaksāšanas dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniski paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, vai tās vēlas izmantot Direktīvas 2008/9/EK 11. pantā minēto iespēju prasīt pieteikuma iesniedzējam, lai viņš iesniegtu savas uzņēmējdarbības aprakstu, izmantojot saskaņotos kodus.

Pirmajā daļā minētos saskaņotos kodus nosaka atbilstīgi šīs regulas 58. panta 2. punktā paredzētajai procedūrai, pamatojoties uz *NACE* klasifikāciju, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1893/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko izveido *NACE* 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju ([1]).

XIII NODAĻA

ATTIECĪBAS AR KOMISIJU

49. pants

1. Dalībvalstis un Komisija pārbauda un izvērtē to, kā darbojas šajā regulā noteiktie pasākumi administratīvajai sadarbībai. Komisija apkopo dalībvalstu pieredzi, lai uzlabotu šo pasākumu darbību.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuru pieejamu informāciju, kas attiecas uz to, kā tās piemēro šo regulu.

([1]) OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.

▼B

3. To statistikas datu sarakstu, kuri vajadzīgi šīs regulas izvērtēšanai, nosaka saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Dalībvalstis šos datus paziņo Komisijai, ciktāl tie ir pieejami un ja to paziņošana nerada nepamatotus administratīvus slogus.

4. Lai izvērtētu šīs administratīvās sadarbības sistēmas efektivitāti, apkarojot nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstis var Komisijai paziņot jebkādu citu informāciju, kas minēta 1. pantā.

5. Komisija nosūta 2., 3. un 4. punktā minēto informāciju citām attiecīgajām dalībvalstīm.

6. Vajadzības gadījumā Komisija papildus citiem šīs regulas noteikumiem nosūta visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm jebkuru informāciju, kas tām varētu palīdzēt apkarot krāpšanu PVN jomā, tiklīdz tā šādu informāciju iegūst.

7. Komisija var pēc dalībvalsts lūguma sniegt savu ekspertu atzinumus, tehnisko vai loģistikas palīdzību vai jebkādu citu atbalstu, lai sasniegtu šīs regulas mērķus.

XIV NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

50. pants

1. Kad dalībvalsts kompetentā iestāde saņem informāciju no trešās valsts, minētā iestāde var nodot informāciju to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras tā varētu interesēt, un jebkura gadījumā – visiem, kas to pieprasa, ciktāl to atļauj palīdzības norunas ar šo konkrēto trešo valsti.

2. Kompetentās iestādes var saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem par personas datu paziņošanu trešām valstīm informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo regulu, nodot trešām valstīm ar noteikumu, ka ir izpildīti turpmāk norādītie nosacījumi:

a) informācijas nodošanai ir piekritusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras šī informācija nākusi; un

b) attiecīgā trešā valsts apņēmusies nodrošināt sadarbību, kas vajadzīga, lai savāktu pierādījumus par to darījumu nelikumību, kuri, iespējams, ir pretrunā ar tiesību aktiem PVN jomā.

XV NODAĻA

NOSACĪJUMI, KAS REGLAMENTĒ INFORMĀCIJAS APMAIŅU

51. pants

1. Informāciju, kas paziņota, ievērojot šo regulu, cik vien iespējams, sniedz elektroniski saskaņā ar pasākumiem, kuri jāpieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

▼B

2. Ja pieprasījums nav iesniegts, pilnībā izmantojot 1. punktā minēto elektronisko sistēmu, pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc saņemšanas elektroniski apstiprina pieprasījuma saņemšanu.

Ja kāda iestāde ir saņēmusi pieprasījumu vai informāciju, kas tai nav paredzēta, tā nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc saņemšanas elektroniski nosūta ziņojumu sūtītājam.

52. pants

Palīdzības pieprasījumi, tostarp paziņošanas pieprasījumi, un pievienotie dokumenti var būt jebkurā valodā, par kuru pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde ir vienojušās. Minētajiem pieprasījumiem tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā atrodas pieprasījuma saņēmēja iestāde, pievieno tikai īpašos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde norāda iemeslu, kāpēc tā lūdz šādu tulkojumu.

53. pants

Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka šādas pastāvošas vai jaunas sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas, kas nepieciešamas šajā regulā aprakstītajai informācijas apmaiņai, darbojas. Lēmumu par pakalpojumu līmeņa nolīgumu, ar ko nodrošina tehnisko kvalitāti un kvantitāti pakalpojumiem, kas jāsniedz Komisijai un dalībvalstīm, lai nodrošinātu šo sakaru un informācijas apmaiņas sistēmu darbību, pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Komisija ir atbildīga par tāda *CCN/CSI* tīkla izstrādi, kāds nepieciešams šīs informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā. Dalībvalstis ir atbildīgas par iespējamu savu sistēmu turpmāku izstrādi, ja tas nepieciešams šīs informācijas apmaiņai, izmantojot *CCN/CSI*.

Dalībvalstis atsakās no visām prasībām atmaksāt izdevumus, kas radušies, piemērojot šo regulu, izņemot tādus izdevumus, kuri attiecīgajā gadījumā saistīti ar ekspertiem samaksāto atlīdzību.

54. pants

1. Vienas dalībvalsts pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz citas dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei 1. pantā minēto informāciju ar noteikumu, ka:

a) pieprasījuma iesniedzējas iestādes informācijas pieprasījumi konkrētā laikposmā minētajai pieprasījuma saņēmējai iestādei nerada nesamērīgu administratīvu slogu;

b) pieprasījuma iesniedzēja iestāde pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, kurus tā būtu varējusi izmantot, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlamā rezultāta sasniegšanu.

▼B

2. Šī regula neuzliek par pienākumu veikt pārbaudes vai sniegt informāciju par konkrētu gadījumu, ja tās dalībvalsts tiesību akti vai administratīvā prakse, kurai informācija būtu jāsniedz, neatļauj dalībvalstij šādas pārbaudes veikt vai arī neatļauj vākt vai izmantot informāciju minētās dalībvalsts pašas nolūkos.

3. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts juridisku iemeslu dēļ nespēj sniegt līdzīgu informāciju. Komisiju informē par pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts sniegtā atteikuma iemesliem.

4. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas varētu izraisīt komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai ja informācijas atklāšana varētu būt pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

5. Šā panta 2., 3. un 4. punkts nekādā gadījumā nedod dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei tiesības atteikties sniegt informāciju par nodokļa maksātāju, kas pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalstī identificēts kā PVN maksātājs, tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija saistīta ar kādas juridiskas personas īpašumtiesību interesēm.

6. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem.

7. Minimālo slieksni, kas ļauj iesniegt palīdzības pieprasījumu, var pieņemt saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

55. pants

1. Uz informāciju, kas paziņota vai apkopota jebkādā veidā, ievērojot šo regulu, tostarp uz informāciju, kura bija pieejama kādam ierēdnim apstākļos, kas paredzēti VII, VIII un X nodaļā, un gadījumos, kas minēti šā panta 2. punktā, attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju gan saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas to saņēmusi, gan saskaņā ar atbilstīgajiem noteikumiem, kurus piemēro Savienības iestādēm. Šādu informāciju izmanto tikai šajā regulā paredzētajos apstākļos.

Šādu informāciju var izmantot, lai izveidotu aprēķina bāzi vai lai ievāktu vai administratīvi kontrolētu nodokli nolūkā izveidot aprēķina bāzi.

▼B

Informāciju var arī izmantot citu tādu maksājumu, nodevu un nodokļu aprēķināšanai, uz kuriem attiecas 2. pants Padomes Direktīvā 2008/55/EK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem ([1]).

Turklāt to var izmantot saistībā ar tiesvedību, kas var ietvert sankcijas, kuras uzliktas nodokļu tiesību aktu pārkāpumu rezultātā, neskarot vispārējus noteikumus un tiesību normas, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādos tiesas procesos.

2. Noteiktā kārtībā Komisijas akreditācijas iestādes akreditētas personas šai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs *CCN/CSI* tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas sniedz informāciju, atļauj to izmantot citiem mērķiem pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, ja saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesību aktiem informāciju var izmantot līdzīgiem mērķiem.

4. Ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde uzskata, ka informācija, ko tā saņēmusi no pieprasījuma saņēmējas iestādes, varētu būt noderīga trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei, tā var minētajai kompetentajai iestādei šo informāciju nosūtīt. Tā par to iepriekš informē pieprasījuma saņēmēju iestādi. Pieprasījuma saņēmēja iestāde var noteikt, ka informācijas nodošanai trešai personai ir vajadzīga šīs iestādes iepriekšēja piekrišana.

5. Visa šajā regulā minētā informācijas uzglabāšana un apmaiņa notiek, ievērojot noteikumus, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo regulu, dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses.

56. pants

Ziņojumus, pārskatus un jebkādus citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus un izrakstus no tiem, ko pieprasījuma saņēmējas iestādes darbinieki ieguvuši un nosūtījuši pieprasījuma iesniedzējai iestādei, sniedzot šajā regulā paredzēto palīdzību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentās iestādes var izmanto kā pierādījumu ar tādu pašu pamatojumu kā minētās valsts citas iestādes sniegtos dokumentus.

([1]) OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.

▼B

57. pants

1. Lai piemērotu šo regulu, dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai:

a) nodrošinātu kompetento iestāžu sekmīgu iekšējo koordināciju;

b) izveidotu tiešu sadarbību starp iestādēm, kas ir pilnvarotas šādas koordinācijas veikšanai;

c) nodrošinātu šajā regulā paredzēto informācijas apmaiņas pasākumu nevainojamu darbību.

2. Komisija, cik ātri vien iespējams, paziņo katrai dalībvalstij visu informāciju, ko tā saņem un ko tā spēj sniegt.

XVI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

58. pants

1. Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

59. pants

1. Līdz 2013. gada 1. novembrim un pēc tam reizi piecos gados Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula.

60. pants

1. Šī regula neskar jebkādu plašāku saistību izpildi saistībā ar savstarpējo palīdzību, kuras izriet no citiem tiesību aktiem, tostarp divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

2. Ja dalībvalstis noslēdz daudzpusējas vienošanās par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula, jo īpaši saskaņā ar 11. pantu, citā nolūkā, nevis lai izskatītu atsevišķus gadījumus, tās nekavējoties informē Komisiju. Komisija savukārt informē pārējās dalībvalstis.

▼B

61. pants

Regulu (EK) Nr. 1798/2003 atceļ no 2012. gada 1. janvāra. Tomēr minētās regulas 2. panta 1. punkts paliek spēkā līdz brīdim, kad Komisija publicē šīs regulas 3. pantā minēto kompetento iestāžu sarakstu.

Minētās regulas V nodaļu, izņemot 27. panta 4. punktu, turpina piemērot līdz 2012. gada 31. decembrim.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

62. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

Tomēr šīs regulas 33. līdz 37. pantu piemēro no 2010. gada 1. novembra;

šīs regulas V nodaļu, izņemot 22. un 23. pantu, piemēro no 2013. gada 1. janvāra;

— šīs regulas 38. līdz 42. pantu piemēro no 2012. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim un

— šīs regulas 43. līdz 47. pantu piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

To preču piegāžu un pakalpojumu saraksts, kurām piemēro 7. panta 3. un 4. punktu

1. Tālpārdošana (Direktīvas 2006/112/EK 33. un 34. pants).

2. Pakalpojumi, kas saistīti ar nekustamo īpašumu (Direktīvas 2006/112/EK 47. pants).

3. Telekomunikāciju pakalpojumi, radio un televīzijas apraides pakalpojumi un pakalpojumi pa e-pastu (Direktīvas 2006/112/EK 58. pants).

4. Transportlīdzekļa noma, izņemot īstermiņa nomu, personai, kas nav nodokļa maksātāja (Direktīvas 2006/112/EK 56. pants).

▼B

II PIELIKUMS

Atceltā regula un turpmāki tās grozījumi

Padomes Regula (EK) Nr. 1798/2003	OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.
Padomes Regula (EK) Nr. 885/2004	OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.
Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006	OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.
Padomes Regula (EK) Nr. 143/2008	OV L 44, 20.2.2008., 1. lpp.
Padomes Regula (EK) Nr. 37/2009	OV L 14, 20.1.2009., 1. lpp.

▼B

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1798/2003	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	1. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
1. panta 1. punkta trešā daļa	—
1. panta 1. punkta ceturtā daļa	1. panta 4. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 3. punkts
2. panta 1. punkta 1) apakšpunkts	3. pants
2. panta 1. punkta 2) apakšpunkts	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 3) apakšpunkts	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 4) apakšpunkts	2. panta 1. punkta c) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 5) apakšpunkts	2. panta 1. punkta d) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 6) apakšpunkts	2. panta 1. punkta e) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 7) apakšpunkts	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 8) apakšpunkts	2. panta 1. punkta g) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 9) apakšpunkts	2. panta 1. punkta h) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 10) apakšpunkts	2. panta 1. punkta i) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 11) apakšpunkts	2. panta 1. punkta j) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 12) apakšpunkts	2. panta 1. punkta k) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 13) apakšpunkts	2. panta 1. punkta l) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 14) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta 15) apakšpunkts	2. panta 1. punkta m) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 16) apakšpunkts	2. panta 1. punkta n) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 17) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta 18) apakšpunkts	2. panta 1. punkta p) apakšpunkts
2. panta 1. punkta 19) apakšpunkts	2. panta 1. punkta q) apakšpunkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts

▼B

Regula (EK) Nr. 1798/2003	Šī regula
3. panta 1. punkts	—
3. panta 2. punkts	4. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	4. panta 2. punkts
3. panta 4. punkts	4. panta 3. punkts
3. panta 5. punkts	4. panta 4. punkts
3. panta 6. punkts	5. pants
3. panta 7. punkts	6. pants
4. pants	—
5. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts
5. panta 3. punkts	Līdz 2014. gada 31. decembrim – 7. panta 3. punkts No 2015. gada 1. janvāra – 7. panta 4. punkts
5. panta 4. punkts	7. panta 5. punkts
6. pants	8. pants
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. pants	11. pants
10. pants	12. pants
11. pants	28. pants
12. pants	29. pants
13. pants	30. pants
14. pants	25. pants
15. pants	26. pants
16. pants	27. pants
17. panta pirmā daļa	13. panta 1. punkts
17. panta otrā daļa	14. panta 2. punkts
18. pants	14. panta 1. punkta pirmā daļa
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	14. panta 1. punkta otrā daļa

▼B

Regula (EK) Nr. 1798/2003	Šī regula
22. panta 1. punkta pirmā daļa	17. panta 1. punkta a) apakšpunkts
22. panta 1. punkta otrā daļa	18. pants
22. panta 2. punkts	19. pants
23. panta pirmā daļa	21. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
23. panta otrā daļa	21. panta 2. punkta otrā daļa
24. panta pirmās daļas 1) punkts	21. panta 2. punkta c) apakšpunkts
24. panta pirmās daļas 2) punkts	21. panta 2. punkta d) apakšpunkts
24. panta otrā daļa	21. panta 2. punkta otrā daļa
25. panta 1. punkts	20. panta 1. punkts
25. panta 2. punkts	20. panta 2. punkts
25. panta 3. punkts	—
26. pants	24. panta pirmā daļa
27. panta 1. punkts	17. panta 1. punkta b) apakšpunkts
27. panta 2. punkts	17. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 21. panta 1. punkts
27. panta 3. punkts	17. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 21. panta 1. punkts
27. panta 4. punkts	31. pants
27. panta 5. punkts	24. pants
28. pants	Līdz 2014. gada 31. decembrim – 38. pants No 2015. gada 1. janvāra – 43. pants
29. pants	Līdz 2014. gada 31. decembrim – 39. pants No 2015. gada 1. janvāra – 44. pants
30. pants	Līdz 2014. gada 31. decembrim – 40. pants No 2015. gada 1. janvāra – 45. pants
31. pants	17. panta 1. punkta d) apakšpunkts
32. pants	Līdz 2014. gada 31. decembrim – 41. pants No 2015. gada 1. janvāra – 46. pants

▼B

Regula (EK) Nr. 1798/2003	Šī regula
33. pants	Līdz 2014. gada 31. decembrim – 42. pants No 2015. gada 1. janvāra – 47. pants
34. pants	—
34.a pants	48. pants
35. pants	49. pants
36. pants	50. pants
37. pants	51. panta 1. punkts
38. pants	52. pants
39. pants	53. pants
40. pants	54. pants
41. pants	55. pants
42. pants	56. pants
43. pants	57. pants
44. pants	58. pants
45. pants	59. pants
46. pants	60. pants
47. pants	61. pants
48. pants	62. pants